

Négy szonett

RIGÓ- ÉS MEDENCEBÚCSÚK

*A rigóbúcsút visszhangzó medencét,
amelyben épp rigóbúcsút sose
láttunk-hallottunk, de én úgy, de te
úgy szerettem/ted/tük, ott vártalak, még*

*mielőtt ezt a parkot tönkretették,
ott tükröződött a hídfő töve
a fák alatt, platánok levele
úszkált, mint-mint... barnálló pergament-jég:*

*a medencét elbontják. Nincs esélyünk,
hogy mint a versben, búcsúzó rigókat...
és — nem számít! — félbemarad a mondat,*

*és — nem számít! — nem számít! Nincs esélyünk:
ez túlzás; hadd legyünk! (óvatosabbak) —
„Sohase mi voltunk a fontosabbak.”*

PÁRKÁNY

*Mióta felhagytunk az etetéssel
nem járnak párkányunkra verebek.
És néha mégis! üdvözölhetek
egy-egy barátot a rég szanaszéjjel*

*szóródott társaságból. Én kevéssel
beértem mindig. Megszoktam: lehet,
de alig. Vagyis: amit szeretek,
amit szeretnék, valahogy nehéz el-*

*fogadtatni épp azokkal, akik
nem járnának rosszul azzal, ha hagynák.
Veréb-ügyben épp elég bonyodalmat*

*kellett kiállnunk. Így inkább nekik
mondunk búcsút; a párkány tiszta; lakhat
ki-ki nyugton, ezzel már nem zavarják.*

KONDOR IPART KÉR

(Pályamunka)

*Mérjük fel, hány köbcenti a bűdösség
ebben az épészeti irodában,
aztán a többit se csak általában,
következzék azonnal különösség,*

*vagy beleaprítom a köpöcsészét!
Ajtókkal és alakokkal — utánam!
Kirohanunk; utána a Csatában
mindenkinek lemagzok két cseresznyét.*

*(Szín: a Csata presszó pályamunkának
alig-se átalakított homálya;
foncsortalan tükör ismer magára,*

*ahogy, seggel lapja felé, megállnak
bizonyosak. És bűdösek a mélyek.
Ki-mi nekikoccan köbcentijének.)*

ÁRNYAK ÉS ÁRNYALATOK

*Nekem nem való a kapcsolatok
tartása; tartsanak, de nélkülem,
úgy értem: úgy-ahogy-lehet, velem;
de amit én tartok, az csak berogy*

*— épp e tartás súlyától. Nem vagyok
alkalmas mindenre, felismerem;
de nem ismerem el. Elképzelem,
hogy lehet mégis másképp... De ahogy*

*eljön egy hét, eljön egy nap, amelyen
találkoznom kellene bárkivel,
és másnap mással, és hetente hánnyal —*

*s ez már: darabszám! csak így: lehetetlen!
Mevagyok, érzétek be ennyivel!*

— — — S ha így: már jó! érzem: mindenki árnyal...!